

LBRIS

We know
books

IOANA CHIȘ

PARFUM
MASCULIN
& ALTE
FEMINISME

poezie

EDITURA VREMEA

BUCUREȘTI

2023

Cuprins

CAPITOLUL UNU: *momentul realizării depline*

PARFUMUL MEU, IMAGINEA TA	11
MINCIUNA MEA ADEVĂRATĂ	13
VINDECARE NATURALĂ.....	15
CUNOSC PE EA	17
ERAM EU CEEA CE DOREAM?.....	19
AM ÎNTREBAT DESPRE MINE	22
VIZIONARĂ A MEA CALE	23
MĂ GĂSEAI ÎN ALE TALE RUGĂCIUNI	25
CULT LIDER	27
O MARE PLINĂ DE CUVINTE.....	29

CAPITOLUL DOI: *femeia copilă*

AL MEU IUBIT DIN 2150.....	33
DOUĂZECI, PIELE, PATRU.....	36
CATIFEA SAU ARTĂ POETICĂ	40
SCRISOAREA UNU A COPILĂRIEI	43
O FATĂ NICIODATĂ FEMEIE	45
NECUNOSCUȚ SOCLU	49

CAPITOLUL TREI: *desprindere astrală*

IUBIND ACEASTĂ ARTĂ, ACEASTĂ FEMEIE	56
ERA DE-AJUNS SUCCESUL MEU	60
CONVERTIRE DEMONSTRATIVĂ	63

LUNĂ MAI ÎNTUNECATĂ.....	67
VEȘNIC VIE.....	73
AMINTIREA MEA, ULTIMA CINĂ.....	76
PRIMĂVARĂ, MAMĂ... ..	78
UNIVERSUL MEU NU ERA INFINIT.....	80
SFÂRȘITUL MEU.....	83
OBSEDANTĂ SINGURĂTATE.....	87
SFÂRȘITUL MEU LA CAPĂT.....	91

CAPITOLUL PATRU: *generația condeiului*

CE PARFUM SIMȚEAM ATUNCI?.....	97
ZIUA TRECUTULUI.....	100
AMINTIREA UNUI MAL ÎNSORIT.....	102
MĂ ÎNTREBAM EU.....	105
O PRIMĂ PRIVIRE.....	108
CAMERA NAȘTERII MELE.....	115
OGLINDIRE (FINAL).....	121
A DOUA OGLINDIRE.....	123
ȘI CHIAR DE AȘ FI SAU NU POETĂ.....	127

eram plină de poezia ta,
de poezia aburindă.
eram plină de-un fel
de vers de-al tău, în a mea inimă
în al meu respir.
inexistentă pentru ei,
etern inexistentă
în poezia ta contopitoare,
stricată.

eram plină de poezia mea,
poezie ce-mi umplea
liniile vărsătorului,
liniile pielii.
eram plină de-un fel de sentiment,
și mi-l renegam tăcut,
fiindcă-mi simțeam inițierea,
eternitatea suprapusă
unui consens neînțeles.

eram plină de poezia voastră,
de-a voastră furie incandescentă,
de-a voastră iubire
cultural aprobată.
eram plină de-un fel de sentiment,
de privirea voastră,
de poezia mea ușor stricată.

eram plină de poezia mea feminină,
ce-mi cădea ușor

spre al meu parfum masculin,
a mea feminitate,
al meu parfum consumat.
și poate-ți invocam
un fel de simț imaginar,
un fel de putere olfactivă.
parfumul meu masculin,
vederea mea spre absolut,
și te-ntrebam cum am început
să-mi scriu destine,
ale mele rugăciuni olfactive.

eram plină de cuvintele
imprimate-mi pe laturile gâtului,
pielea-mi neatinsă.
eram plină de cadența viselor mele,
de tine.

MINCIUNA MEA ADEVĂRATĂ

nici n-aș ști cum să încep,
 cum să-mi conturez cuvintele.
 eram conștientă de a mea atitudine,
 de a mea suprafață falsificată.
 ce era să-mi spun?
 ce era să-mi demonstrez?
 că mi-am făcut minciuna, adevăr,
 al meu adevăr,
 singurul loc etern,
 intim.

nici n-aș ști cum să încep,
 cum să-ți spun,
 că al meu vis era să trăiesc în realitatea
 ce-mi era încă un fel de
 plăsmuire a adevăratului meu sine.

nici n-aș ști cum
 să mă exprim pe mine,
 singura mea oglindire,
 ființa ce-și învârtea degetele în **spirala vieții**,
 în ale ei mincinoase cuvinte.

nici n-aș ști cine eram eu
 pentru ale mele cuvinte,
 n-aș fi înțeles niciodată
 reacția ta,
 când m-aș fi apropiat
 de nucleul puterii mele încă tinere.
 nici n-aș înțelege privirea ta

când ți-ai fi dat seama că
n-aveam vreodată
să mă recunosc pe mine.
nici n-aș vedea
cine-i omul de lângă mine,
când mi-aș fi descoperit
adevăratul așezământ universal,
pe mine.

sângele meu,
apa și pământul
și-mi consideram trăirea mea,
singura existență nenaturală,
singurul drum spre deziluzionare.

sângele meu,
apa și hârtia
eram eu,
singura visătoare
ce-și distrusese
propria-i realitate.

sângele meu,
apa și violența,
erai tu,
oglindea ce-mi diseca
credința

sângele meu,
apa și adevărul
ce era străin în plămâniile mele,
străin în a voastră
minte.

sângele meu continuu
pe suprafețele *terestre*,
infinit pe marginile *celeste*.

sângele meu înecat în eșecul
divinității.

sângele meu înecat în câștigul
societății.

cunoșteam acest suflet,
această încărcătură
emoțională
care-și ridică
valurile vieții
în străfundul dimineții.

o cunoșteam pe ea
cu sufletu-i învechit,
ce-și umbrea propriile
trăiri terestre.

cunoșteam expansiunea ei,
o surprindere
a orizontului plăcut
și a melancoliei continue.

cunoșteam neliniștea ei,
extremități indecente,
extremități înșelătoare.

cunoșteam întunecimea ei
surplus de vanitate,
insuficiență de autocunoaștere.

cunoșteam
ceea ce spuneau
despre propria-i persoană.

LIBRIS

cunoșteam a lor
dorință inversată,
perspectiva unui
univers înghețat
în care ea s-ar fi
potrivit sublim.

We know
books